

Τα «Εννιάμερα» της Παναγίας

/ [Επικαιρότητα](#)

Την Απόδοση της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εορτάζει στις 23 Αυγούστου η Εκκλησία μας. Ο λαός μέσα από την λαϊκή του ευσέβεια δίνει άλλο τόνο στη εορτή και την αποκαλεί τα «Εννιάμερα» της Παναγίας. Η γιορτή αυτή, όμως, είναι άμεσα συννεφιασμένη με την ιστορική πορεία του κάθε τόπου της πατρίδας μας.

Πολλά είναι τα μοναστήρια και τα προσκυνήματα τα οποία έχουν συνδέσει το όνομά τους με την σημερινή ημέρα και αποτελούν το επίκεντρο των λατρευτικών εκδηλώσεων τόσο σε τοπικό όσο και σε πανελλήνιο επίπεδο.

Η Παναγία Προυσιώτισσα, η γνωστή και ως “Κυρά της Ρούμελης”, η Παναγία Φανερωμένη στη Σαλαμίνα, η Παναγία Φανερωμένη Βαθυρρύακος που αποτελεί το προσκύνημα του καλοκαιριού για τους απανταχού Θρακιώτες, η Παναγία Φανερωμένη στη Νάουσα της Πάρου, η Παναγία “Μηχανιώτισσα”, η Παναγία η “Θεομάνα” στην Αργολίδα, είναι μόνο λίγα από τα προσκυνήματα τα οποία

πανηγυρίζουν σήμερα.

«Απόδοσις»

«Απόδοσις» στην εκκλησιαστική γλώσσα σημαίνει την μετά πάροδο οκτώ συνήθως ημερών επανάληψη της εορτής ώστε με αυτόν τον τρόπο η διάρκειά της εορτής παρατείνεται μεθεορτίως μέχρις την ημέρα της αποδόσεως. Αυτό σημαίνει ότι ο εορτασμός δεν είναι στιγμιαίος.

Η καθιέρωση της απόδοσης των εορτών προέρχεται από την παράδοση του Ισραηλιτικού Λαού στην Παλαιά Διαθήκη. Με ρητή διάταξη του Μωσαϊκού Νόμου, οι μεγάλες ισραηλιτικές εορτές διαρκούσαν 8 ημέρες. (Έξ. 2,15-19, Λευ. 23,36-39 και Αρ. 29,35). Αυτή τη συνήθεια την κληρονόμησε και η Εκκλησία στην λειτουργική της ζωή.

Πρώτη μαρτυρία περί παρατάσεως εορτής για οκταήμερο στην εκκλησιαστική ζωή, παρέχεται από τον Ευσέβιο, και πρόκειται για τα εγκαίνια των βασιλικών Τύρου και Ιεροσολύμων (355). Αν και πρόκειται για κάποιο έκτακτο γεγονός, πολύ νωρίς επικράτησε η συνήθεια, κυρίως στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων, να παρατείνεται ο εορτασμός των μεγάλων εορτών του Πάσχα, των Επιφανείων και της Πεντηκοστής για οκτώ ημέρες. Η πράξη της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων γρήγορα διαδόθηκε στην Ανατολή και τη Δύση. Κατά μίμηση των εορτών αυτών και οι νεότερες δεσποτικές και θεομητορικές εορτές ακολουθήθηκαν από οκταήμερο εορτασμό, που ολοκληρωνόταν μέσω της αποδόσεως.

Οκτώ ημέρες μετά τη μεγάλη εορτή της 15ης Αυγούστου, δηλαδή στις 23 του μηνός, γίνεται η «απόδοσις» της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, δηλαδή η πανηγυρική λήξη του εορτασμού. Η ευλαβής συνήθεια, πού είναι παράδοση στην Ορθόδοξη Εκκλησία και για άλλες μεγάλες εορτές της υιοθετήθηκε και στην εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, όχι βέβαια ομοιόμορφα και αμέσως, αλλά σταδιακά. Έτσι η διάρκεια της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου γνώρισε μεγάλες διακυμάνσεις. Στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων απεδίδετο στις 22, στη μονή του Στουδίου στις 18, σε άλλες μονές της Κωνσταντινουπόλεως στις 23, αλλά και στις 28 Αυγούστου, όπως συνέβαινε και στο Άγιο Όρος. Τέλος, ο αυτοκράτορας Ανδρόνικος Β΄ ο Παλαιολόγος (1282-1328) όρισε να εορτάζεται η εορτή αυτή καθ' όλο τον Αύγουστο από 1η μέχρι και της 31η του μήνα.

